

ΚΟΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ

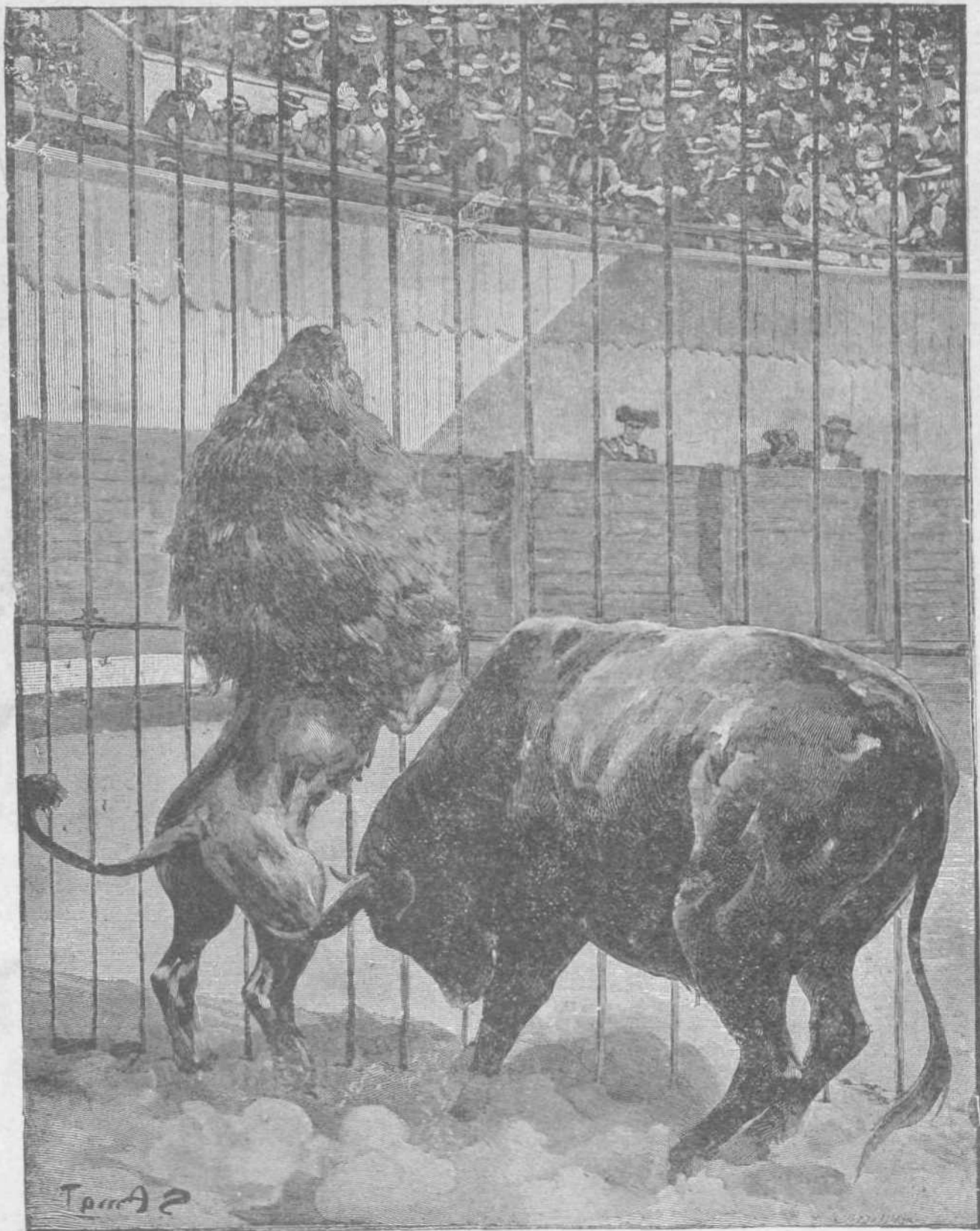
Αριθμός 36

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Έν Αθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1899.

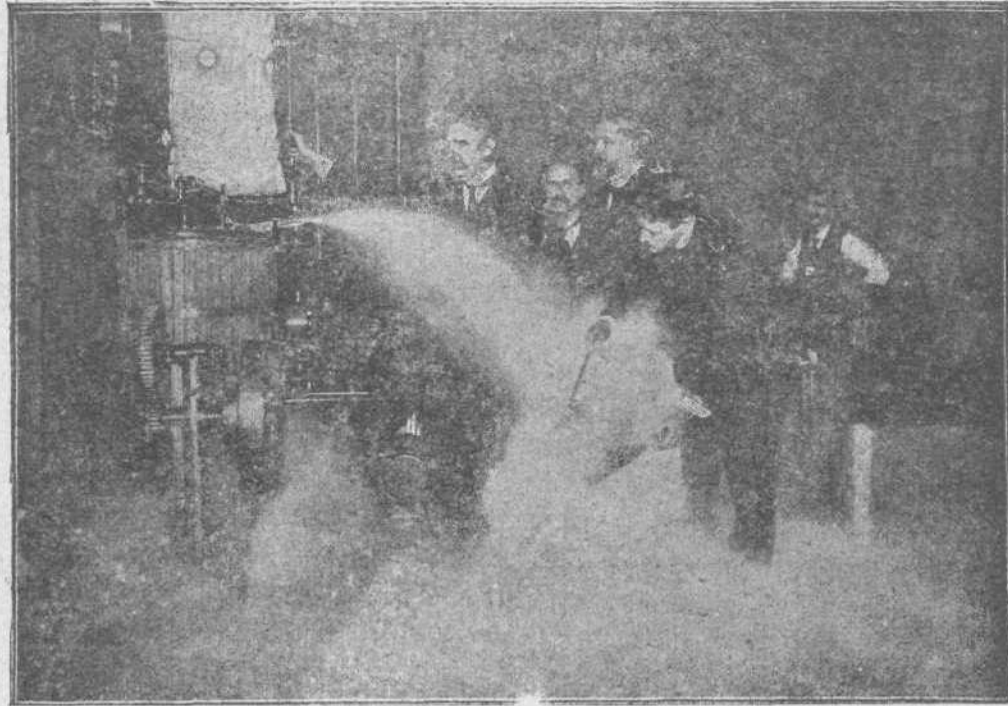
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΑ

Τὸ πνεῦμά μου εἶναι ὀλόκληρον, κατελημμένον τὴν φεράν αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἀληθινότητος στιγμῆς τὰς ὁποίας ἐβλήθη ἀναγινώσκων τὰς «Σκηῆς τῆς Ἐρήμου» τοῦ κ. Μεταξᾶ Βοσπορίτου καὶ τὸν εἰς τὸ βιβλίον θαυμάσιον πρόλογον τοῦ συγγραφέως τῆς «Παπίσσης Ἰωάννας» μετὰ τὸ μάγον ὕψος του. Ἐξίζονά τῃς τὰ διηγήματα τοῦ κ. Μεταξᾶ τὸν πρόλογον τοῦ κ. Ροῖδου καὶ ἤξιζεν ὁ πρόλογος τοῦ πρυτάνεως τῶν λογίων μας τὰ διηγήματα τοῦ πρωτοτυπωτάτου τῶν διηγηματογράφων μας. Ἀμφότερα δὲ ἤξιζον τὴν πολυτέλειαν τοῦ περιέχοντος, τὴν πρωτοφανῆ δι' ἑλληνικὴν ἐκδοσιν φιλοκαλίαν μετὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἐκδοδόμενον τὸ βιβλίον. Καὶ τόσον ὁ νοῦς μου εἶνε κατελημμένος ἀκόμη ἀπὸ τὰ θέλητρα τοῦ βιβλίου μετὰ τὰ παρᾶξενά ὀνόματα τῶν διηγημάτων του, ἢ «Μόχρα», «Μουβαρέκ-ἑλ-Χαρράν», «Σέμηζ καὶ Κάμμαρ» κτλ., ὥστε αἰσθάνομαι ἀκατανίκητον τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμιλήσω πρῶτα πρῶτα περὶ αὐτοῦ, ἀπαράλλακτα ὡς αἰσθάνεται τις αἰφνιδίαν ἀνάγκην νὰ ὠθήσῃ τὸν ἀγκῶνα τοῦ ὀφλοῦ του ὅπως προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ διερχομένης ὠραίας γυναικός. Ἡ παρομοιωσίς μου εἶνε κατὰ τοῦτο μόνον ἴσως ἀτυχής, ὅτι ἡ ἀπόλαυσις τῶν «Σκηῶν τῆς Ἐρήμου» αὐξάνει τὴν ὀρεξίν καὶ γεννᾷ τὸν πό-

θον τοῦ ζαναδιαβάσματος, ἐνῶ ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐνεδρεῖται ὁ κόρος, ἢ ἀηδία. Τῶ ὄντι οὐδεὶς φόβος νὰ κηλιδῶσῃ τις τὴν παρθενίαν τῆς ἐρήμου, ὅπου πνέει ὁ Σιμόν, ὅπου ὁ πυρώδης ἥλιος φαίνεται μεταδίδων μέρος τῆς φλογός του εἰς τὸν ἄνω τόνόρμητικῶς παλλόμενον ὑπὸ στήθῃ μελαψᾷ καὶ ὅπου ἐκτυλίσσονται αἱ «Σκηῆς τῆς Ἐρήμου». Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μεταξᾶ ἔχει τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ ἐξῆσεν ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἐρημον τὴν ζῶν τῶν προσώπων, τῶν ὁποίων τὰς πράξεις καὶ τὰ αἰσθήματα μᾶς περιγράφει, καὶ δὲν ἐπέζητησε τὴν ἐμπνευσίν του εἰς κόσμον ψευδῆ. Διὰ τοῦτο αἱ διηγήσεις του πάλλονται ἐκ πραγματικότητος, ὡς πάλλεται ζωντανὴ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὑπὲρ τὴν διάπυρον ἄμμον ἢ ἀτμόσφαιρα τῆς ἐρήμου, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἥρωές του δὲν εἶναι βαλσαμωμένοι μούμια ἐκταφεῖσαι ὑπὸ πυραμιδα νευρασθενικῶν ψυχολογημάτων ὡς τοῦ Μπουρζέ ἢ τοῦ Μωπασόν, ἀλλὰ ζωντανοὶ διάβολοι, εἰς τὰς φλέβας τῶν ὁποίων αἷμα κόκκινον σφύζει με ὀρμὴν ἐκσπῶσαν εἰς ἔρωτας θελλώδεις, τὰ δὲ αἰσθήματα τῶν ἀποπνέοντων ὀλην τὴν θερμὴν τοῦ ἀραδικοῦ ἡλίου, καὶ διεργόμενός τις τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου, αἰσθάνεται τρόπον τινὰ τὴν ἡλιοκαυμένην χεῖρα τοῦ συγγραφέως ὅστις τὰς ἔγραψε.

Ἐὰν ὁ κ. Μεταξᾶς ἦτο γάλλος συγγραφεὺς

Αποτέλεσμα παραγόμενον από ολίγον σταγόνων υγρού αέρος ερχομένου εις επαφήν με τον ελεύθερον αέρα.

Αφινόμενος ελεύθερος εκ της συσκευής ο υγροποιηθείς αήρ, όστις εύρίσκεται εις πολύ χαμηλήν θερμοκρασίαν, 131 βαθμούς κάτω του μηδενικού, αναλαμβάνων την αεριώδη κατάστασιν του, παράγει πυκνόν νέφος. Πείραμα του κ. Τρίπλερ

Ο ΑΗΡ ΜΠΟΤΙΛΛΙΑΡΙΣΜΕΝΟΣ

ΠΩΣ ΥΓΡΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ

Εν εκ των θαυμάτων της νεωτέρας επιστήμης είναι αναμφύβως ή υγροποίησις του ατμοσφαιρικού αέρος. Καταρτή άπίστευτον να αναλογισται τι, ότι ο αήρ τον όποιον αναπνεύομεν μεταβάλλεται εις υγρόν ήπάλανον, ψυχρότερον και αυτόν τον παρομιώδους ψήχους τον βορείον πόλον, και τίθεται εις διάστασιν ή ο σίος ή ο έβος. Ο υγρός αήρ, όστις κατορθώθη να κατασκευάσεται βιομηχανικώς, τιμάται εύθνητάτα και είναι προωρισμένος αναμφύβως να προσφέρη μεγίστας όφελους εις τε την ίατρικην και την βιομηχανίαν. Θα ίδωμεν άρα γε άργότερα σιδηροδρομικά άμαξοστοιχίας και κολλοσαία σκάφη κινούμενα διά του υγρού αέρος; Τις δύναται να τό βεβαιώσθ, αλλά και τίς δύναται να τό άρνηθθ; Βέβαιον είναι μόνον ότι από τουδε χωρίς να ανατρέξωμεν εις τό μέλλον, πλείστα έγένοντο εφαρμογών του υγρού αέρος, εκ τωντων δε ήμπορούμεν να σχηματίσωμεν ιδέαν περί των έκπληξων τάς όποιάς μας έπιφύλασσει τό μέλλον.

Εν δειπνω φίλων, μεταξύ των συνδαιτυμόνων ήτο και ο κ. Αρσονβάλ, ο σφοδρος καθηγητής του γαλλικού Κολλεγίου. Εις τά επίδορπια εξήγαγεν εκ του θυλακίου του μικράν φιάλην και έπρότεινε εις τους λοιπούς συνδαιτυμόνας να χύσθ εις τά ποτήρια του καμπάνιτου ολίγας σταγόνας υγρού ύπολευκου, άποκλίνοντος έλαφρώς προς τό κυανόν, τό όποιον περιείχετο εις την μικράν φιάλην.

Μόλις έπραξε τούτο, άμέσως ο καμπανίτης ήρχισε να άρπίζη όσον ουδέποτε άρπίζει ο συνήθης καμπανίτης. Οι συνδαιτυμόνες πεισθέντες υπό του φίλου των έρρόφισαν ολίγον εκ του μίγματος αυτού και μετ' έκπληξια αναμίχτου με κάποιαν άνησυχίαν ήρχισαν να αισθάνονται τον στόμαχόν των όγκουμένον, διατελλόμενον, έκτεινόμενον. Τι περιείχε τό μυστηριώδες φιαλίδιον;

Απλούστατον αέρα, ολίγον εκ του ατμοσφαιρικού αέρος υπό του όποιου περιβάλλόμεθα, τον όποιον αναπνεύομεν και του όποιου κατορθώθη ή υγροποίησις. Η μεταμόρφωσις αύτη είναι ήδη αύτη καθ' έαυτήν άρκετή περίεργος, άλλ' εκτός τούτου παρέχει άφορμήν εις περιεργότατα πειράματα και έλπιδας ότι ή πρακτική εφαρμογή της ανακαλύψεως εις τό μέλλον θα μας παράσχη πολλάς έκπληξεις.

Η διαίρεσις των σωμάτων εις στερεά, υγρά και αέρια είναι μόνον φαινομενική. Ο πάγος επί παραδειγματι είναι σώμα στερεόν, θερμάναντέ τον και έχετε ύδωρ, θερμάναντε ακόμη και έχετε ατμόν. Αντιστρόφως υπό την επίδρασιν του ψύχους ο ατμός μεταβάλλεται εις ύδωρ και τό ύδωρ εις πάγον. Ζήτημα θερμοκρασίας, ως βλέπετε.

Εις Γάλλος, εις τον όποιον ή επιστήμη πολλά όφείλει, συνέλαθε την ιδέαν να άνευρή εις αυτά τά αέρια τό αναγκαίον προς υγροποίησιν αυτών ψύχος. Η πίεσις αέριου τινός παράγει θερμότητα, εξ έναντίας δε ή άρσις της πίεσεως ψύχος. Τό ζήτημα λοιπόν περιορίζεται εις τό να καταστήσθ τις την άρσιν ταύτην της πίεσεως, την διαστολήν δηλαδή, συνεχή. Τσιαύτη είναι επίσης ή αρχή έφ' ής έθεσίοθη ή μέθοδος προς υγροποίησιν του αέρος.

Η μηχανή του Λίνδς ως μόνον μέσον ψύσεως μεταχειρίζεται αυτόν τον ατμοσφαιρικόν αέρα. Όλος ο μηχανισμός περιορίζεται εις μίαν άντλιαν πίεζουσαν τον αέρα αυτόν και εικόνα μας ένα έλικοειδη σωλήνα, όπου ο αήρ

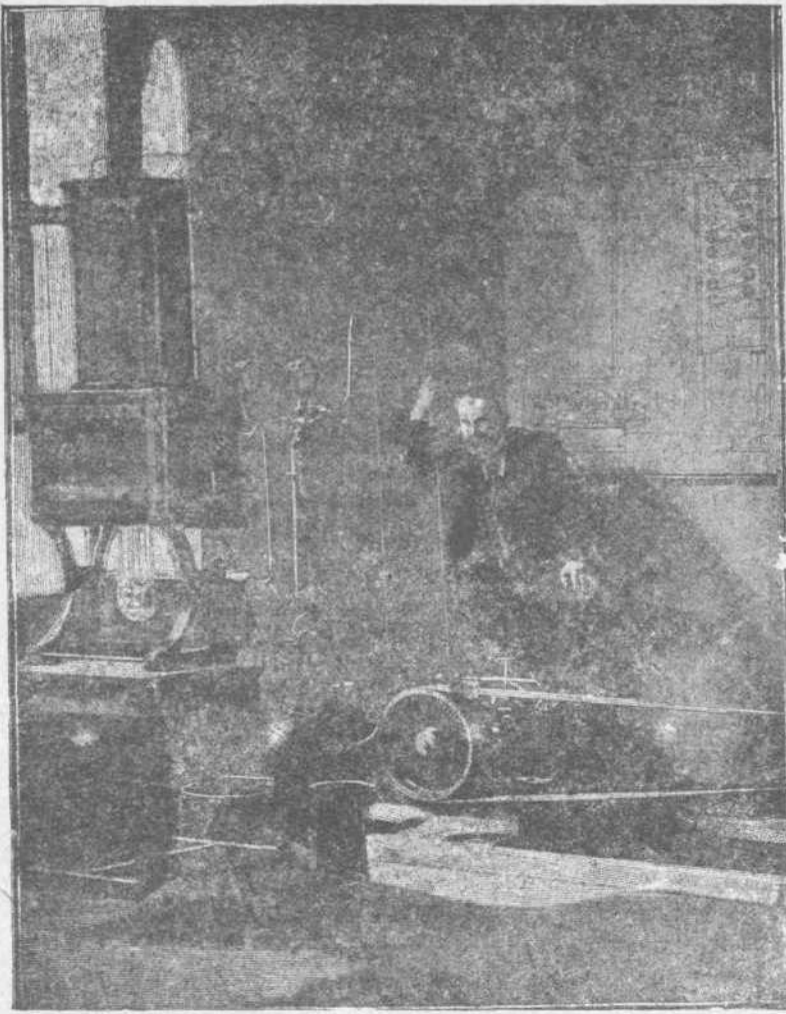
διαστέλλεται συνεχώς διά του χειρισμού ενός άπλου κρουστού. Παράγεται τοιουτοτρόπως κατάπνοσις θερμοκρασίας μεγίστη και άδιάκοπος μέχρις ότου φθάσει 191 βαθμούς κάτω του μηδενικού. Ο υγρός αήρ ρέει τότε διαρκώς εις τό επί τούτο διατεθειμένον δοχείον. Αί μηχαναί των όποιων γίνεται χρήσις εις την βιομηχανίαν ήμπορούν να παρήκωσι μέχρις 150 λιτρών καθ' ώραν υγρόν αέρα.

Υγροποιήθεις άπαξ ο υγρός αήρ, πώς δύναται να διατηρηθθ; Διότι εάν τό περιέχον αυτόν άγγεϊόν εύρίσκεται εις επαφήν μετά του ελεύθερου αέρος, τό υγρόν επανέρχεται άμέσως εις την αεριώδη κατάστασιν του. Εάν δ' εξ άλλου τό άγγεϊόν αυτό είναι κλεισμένον, ή εξωτερική αύτου επιφάνεια ή εύρισκομένη εις επαφήν μετά του ατμοσφαιρικού αέρος θα έθερμάνετο ταχέως και έπομένως ή θερμοκρασία του έντός αυτού υγρού αέρος ήθελεν ύψωθθ. Εν τσιαύτη περιπτώσει ο υγρός αήρ θα ανέλαμβανε την αεριώδη κατάστασιν του και επειδή υπό την τελευταίαν ταύτην μερτήν καταλαμβάνει χωρόν 800 φορές μεγαλύτερον άρ' όσον καταλαμβάνει όταν εύρίσκεται εις υγρόν κατάσταση, ήθελεν επέλθει φεβραά έκρηξις.

Ο Αρσονβάλ εύρε και τό μέσον της διατήρησης του υγρού αέρος. Θέτει αυτόν έντός άγγεϊών άνοικτιών απαρτιζόμενων εκ δύο περιβλημάτων, μεταξύ των όποιων σχηματίζεται κενόν τοιουτοτρόπως ή θερμότης επιδρά βραδύτατα και διά μόνης της άνω επιφανείας του υγρού, ήτις μόνη εύρίσκεται εις επαφήν μετά της ατμοσφαιρας. χρειάζονται δε 10 έως 12 ώραι όπως εξατμισθώσι τελείως 12 λίτρα υγρού αέρος.

Καθ' ήν στιγμήν μεταγίχεται ο υγρός αήρ έχει όψιν θολήν και γαλακτώδη, διότι περιέχει λεπτότατα μόρια στερεά άνθρακικου οξέως και πάγου. Διηκλύόμενος όμως επί χάρτου απαλλάσσεται των άνθρακισίων αυτών και φάνεται τότε διαυγέστατος, άποχρώσεως έλαφρώς κυανωπή.

Μερικά πειράματα θα μας δείξουν τάς θαυμασίας

Η συσκευή του Λινδς, την όποιαν ο Αρσονβάλ μεταχειρίζεται προς υγροποίησιν του αέρος.

Η συσκευή σύγκεται εκ δύο κυρίως μερών της άνελίας, ήτις χρησιμεύει προς πίεσιν του αέρος (επί της άνελίας ταύτης στήριζεται ο κ. Αρσονβάλ εις την εικόνα μας) και του κώδωνος όστις περιέχει τον έλικοειδη σωλήνα όπου ο πιεσιμένος αήρ διαστέλλεται. Ο σωλήν ούτος περιέχεται εις τον άρισतरά της εικόνας μεγαν κίλινδρον. Ο υγρός αήρ συρρέει εις τό κάτωθεν του κυλίνδρου δοχείον.

ιδιότητας του υγρού αέρος. Αί ιδιότητες αύται είναι άποτέλεσμα των μέσων ών γίνεται χρήσις προς υγροποίησιν του αέρος.

Προς υγροποίησιν του αέρος ήρχισαθη να πειθών εις ένέργειαν δυνάμεις άνερχόμεναι εις εκατοντάδας χιλιογράμμων την δύναμιν ταύτην ο αήρ θα την άποδωσθ επανερχόμενος εις την αεριώδη κατάστασιν του.

Ότως ο υγρός αήρ άποτελεί έκρηκτικήν ύλην υπερβάλλουσαν κατά την δύναμιν πάσαις τάς γνωστάς έκρηκτικιάς ουσίας.

Εάν λάβωμεν χάλκινον σωλήνα κλεισμένον κατά τό κατώτερον αυτού άκρον και γύσωμεν έντός αυτού σταγόνας τινάς υγρού αέρος, κλείσωμεν δ' έπειτα τό άνωτερον άκρον διά ύλιν του πώματος, σχδόν αύθωρει τό πώμα έκτρονδόνιζεται εις άπόστασιν υπερβαίνουσαν τά εκατόν μέτρα. Η ενέργεια εις την περίστασιν αύτην ύπέρξε καθά ως μηχανική. Εάν συγχρόνως χρησιμευήσωμεν την χημικήν ένέργειαν του οξυγόνου τό όποιον περιέχεται εν αναλογία της επιφανείας του υγρού αέρος, τό πώμα τό άποτέλεσμα θα ήναι πολύ διατηρηθθ 15 ήρας.

Όπως εάν έμβαπτίσωμεν έντός υγρού αέρος βράμθακα διαβραχέντα διά τερθενθίνης, εισαγάγωμεν αυτόν έντός σωλήνος εκ χάλυβος, άνοικτου κατά τά δύο άκρα, και θέσωμεν πυρ, άμέσως ο σωλήν σχίζεται και γίνεται έκρηξις. (Βλέπε εικόνα κατωτέρω).

Ός έκρηκτική ύλη ή ούτω σχηματισθείσα εκ βράμθακος δι βραχέντς διά τερθενθίνης και υγρού αέρος είναι πολύ φεβροτέρα και της πυρίτιδος και αύτης έτι της βαμθακοπυρίτιδος. Καθίσταται έράμιλλος προς την δυναμίτιδα, παρουσιάζει δε τούτο τό πλεονέκτημα, ότι δύναται εύκόλως να μεταφερθθ. Προς τούτους όπως παραχθθ ή έκπυροκρότησις είναι ανάγκη πυρός, μη άρκούστης της κρούσεως. Απλούς σπόγγος έμβαπτιζόμενος έντός υγρού αέρος και άναπτόμενος έκρηγνυται και καίεται στιγμιαίως ως βραμθακοπυρίτις. Μίγμα εξ άνθρακος και υγρού αέρος είναι καίεται ως βραμθακοπυρίτις.

Εξατμιζόμενον δε ταχύτατα του υγρού αέρος, τό έκρηκτικόν αυτό μέσον δεν δύναται να διατηρηθθ πλέον των δέκα λεπτών, τουθ' όπερ του λοιπού καθίστα άδύνατον την κλοπήν των έκρηκτικών ύλων, των όποιων ή εύκαλος προμήθεια καθίσταται επικίνδυνος. Μίγμα εξ άστυλίνης στερεάς και οξενίου υγρού, έπιτυγχανόμενον άμφοτέρων δι' εξατμίσεως υγρού αέρος, ήθελεν είναι κατά τον Αρσονβάλ τό ισχυρότερον έκρηκτικόν μέσον.

Εξετάσωμεν ήδη υπό άλλην έοψιν τάς ιδιότητας του υγρού αέρος. Προς υγροποίησιν του αέρος θέσασμεν εις ένέργειαν ποικιλίαν θερμοκρασίας μεγίστην την αύτην έπομένως ποικιλίαν θερμοκρασίας ο υγρός αήρ επανακτιών την αεριώδη κατάστασιν του.

Εάν λάβωμεν μικρόν άγγεϊόν πλήρες υγρού αέρος και βυθίσωμεν αυτό έντός ύδατος, ο υγρός αήρ άρχίζει να βράζη και ενθ' οι παραγόμενοι άτμοί έκχύνονται εις πυκνάς νιφάδας επαναπνιπτούσας περί τού πειραματιζόμενου, τό ύδωρ πήγνυται αύθωρει. Εάν κλείσωμεν τό περιέχον τον υγρόν αέρα άγγεϊόν διά πώματος διαπεραμένου υπό σωλήνος άνοικτου κατ' άμφοτέρα τή άκρα, βλέπομεν τους άτμούς του αέρος έκφεύγοντας ως ο υδάτινος άτμός εις τους ίσλανδικούς θερμοπιδάκας, άνερχομένους εις ύψος πλέον του ενός μέτρου και επαναπνιπτούσας εις μικράς ψυχράς σταγόνας. Πρόκειται δηλαδή περί βροχής αέρος.

Εάν επί τεμαχίου πάγου θέσωμεν μικράν μεταλλήνην χύτραν κατά τό ήμισυ πεπληρωμένην υγρού αέρος, όστις είναι πολύ ψυχρότερος του πάγου, ο υγρός αήρ εις την επαφήν αύτου αναλαμβάνει μέρος της θερμότητός του και άρχίζει να βράζη, αναλαμβάνων την αεριώδη κατάστασιν του. Τα τοιχώματα της χύτρας καλύπτονται υπό πυκνού στρώματος πάχνης προσχομένης εκ της συμπυκνώσεως του υδατινου άτμου. Εάν θερμάνωμεν την χύτραν διά ράμφους φωταερίου, θα ίδωμεν αύτην καλυπτομένην υπό στρώματος χιονός, τό όποιον θα ήναι πυκνότερον άκριβώς εις τό σημειον τό πυρούμενον υπό της φλογός. Τούτο, διότι εις τό σημειον αυτό, της εξατμίσεως γενομένης ταχύτερας και έπομένως του ψύχους καθισταμένου έντονωτέρου, ο υδάτινος άτμός και τό άνθρακικόν οξύ, προϊόντα της καύσεως, μεταβάλλονται εις χιονά.

Εάν πλησιάσωμεν σιγάρον άνημμένον εις δοχείον περιέχον υγρόν αέρα, ο καπνός άμέσως μεταβάλλεται εις χιονά. Εάν εξ έναντίας ριψώμεν τεμαχίον πάγου έντός του δοχείου, επειδή ή θερμότης αύτου είναι πολύ άνωτέρα της του υγρού αέρος, παράγει άποτέλεσμα άμειονπρός λίθον πεπυρωμένον ριψομένου έντός ύδατος ή βράσις έπιτείνεται. Ας γύσωμεν τώρα ύδωρ ή βράσις καθίσταται θερυθώδης, τό δοχείον έκχυλλίζει πάντοθεν, ενθ' μετά τινάς στιγμάς τό ύδωρ μεταβάλλεται αίφνιδίως εις πάγον σκληρότατον όστις και οι δάκτυλα εάν τον έγγίση τις.

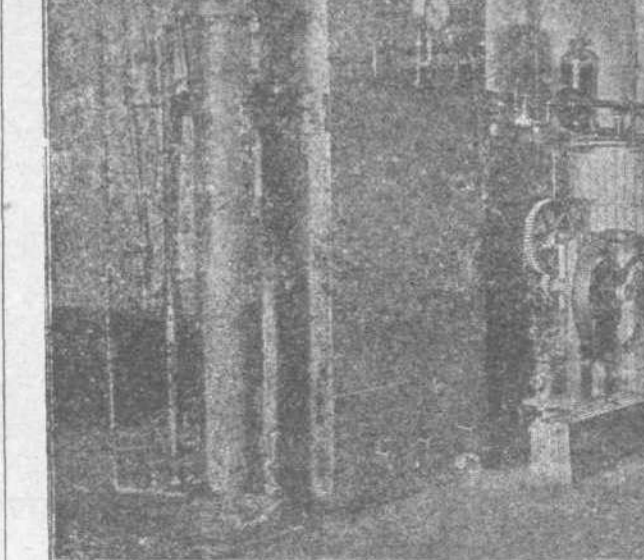
Εάν βυθίσθ τις την χείρα εις τό υγρόν αυτό εν θερμοκρασία 191 βαθμών κάτω του μηδενικού, μόλις αισθάνεται έλαφρόν ψύχος. Πρέπει όμως να άποσύρθ τις άμέσως την χείρα. Αυτό είναι άλλως τό γνωστόν πείραμα, τό όποιον έτελοῦσι καθ' έκάστην οι χύται. Βυθίζουσι την χείρα των έλαφρώς διαβρυσχον, έντός διαλε-

λυμένου μετάλλου και την άποσύρουν χωρίς να πάθουν τι. Καί εις τάς δύο περιπτώσεις ή εξήγησις του φαινομένου είναι ή αύτη. Σχηματίζεται καθ' όλην την επιφάνειαν του δέρματος λεπτόν στρώμα άτμου, τό όποιον προς στιγμήν καλύπτει και προστατεύει τό δερ-

μα ως χειρόκτιον. Εάν ολίγον βραδύνωμεν να άποσύρωμεν την χείρα, μέχρις ότου εξαφανισθθ τό στρώμα αυτό του άτμου, τό ψύχος είναι τοιούτον, ώστε ή χείρ καίεται ως εάν έθεθίοθη εις αναλελυμένον μέταλλον.

Ο υδαράγγυρος, εάν χύσθ τις εις την επιφάνειάν του ολίγας σταγόνας υγρού αέρος, πήγνυται καθιστάμενος σκληρός ως σίδηρος. Μάλιστα ο ούτω σχηματι-

σθείς όγκος έχει άρκούσαν άντοχήν ώστε να δύναται τις να τον μεταχειρισθθ ως σφύραν. Αί χαμηλότεραι θερμοκρασίαι αί έπιτευχθείσαι μέγιστου δε ουδέμιαν ήσκουν έπίδρασιν επί του οινου πνεύματος. Ο υγρός αήρ στερεοποιεί αυτό εύκόλως. Ουδέν άνθίσταται εις την επίδρασιν του. Πηγνύει τό κρέας αυγόν τιθεμενοσσιγμάς τινάς έντός υγρού αέρος καθίσταται σκληρόν ως μούλυδος, χωρίς να χάνη τό εύθραυστόν του. Αυτή ή ατμοσφαιρα ή περιβάλλουσα τον υγρόν αέρα καθίσταται τόνσον ψυχρά, ώστε πομφολύς εκ σάπωνος μεταβάλλεται εις σφαιραν εκ λεπτού κρυστάλλου διατηρούσαν τάς ίριδοχρόους άντανακλάσεις της.

Η συσκευή του Τρίπλερ, άμερικανού χημικού, προς υγροποίησιν του αέρος.

Τό Α παριστā τό προς σχηματισμόν του κενού μηχανήμα. Ο προς τ' άρισतरά της εικόνας μέγας κυλίνδρος είναι ο συμπυκνωτής, ή δε μεγάλη θήκη με τον παραπλευρικός χυλίνδρον άποτελοῦσι την υγροποιητικήν συσκευήν, όπου ο πιεσιμένος αήρ διαστέλλεται και ψύχεται.

λυμένου μετάλλου και την άποσύρουν χωρίς να πάθουν τι. Καί εις τάς δύο περιπτώσεις ή εξήγησις του φαινομένου είναι ή αύτη. Σχηματίζεται καθ' όλην την επιφάνειαν του δέρματος λεπτόν στρώμα άτμου, τό όποιον προς στιγμήν καλύπτει και προστατεύει τό δερ-

Τσιούδωρος πληροσθία, ύδατος και βράζονσα επί πλακός πάγον.

Ο υγρός αήρ είναι πολύ ψυχρότερος του πάγου. Μεταδιδών έπομένως ο πάγος μέρος της θερμότητός του εις τον υγρόν αέρα τον κάμνει να βράζη.

Εάν ολίγον βραδύνωμεν να άποσύρωμεν την χείρα, μέχρις ότου εξαφανισθθ τό στρώμα αυτό του άτμου, τό ψύχος είναι τοιούτον, ώστε ή χείρ καίεται ως εάν έθεθίοθη εις αναλελυμένον μέταλλον.

Ο υδαράγγυρος, εάν χύσθ τις εις την επιφάνειάν του ολίγας σταγόνας υγρού αέρος, πήγνυται καθιστάμενος σκληρός ως σίδηρος. Μάλιστα ο ούτω σχηματι-

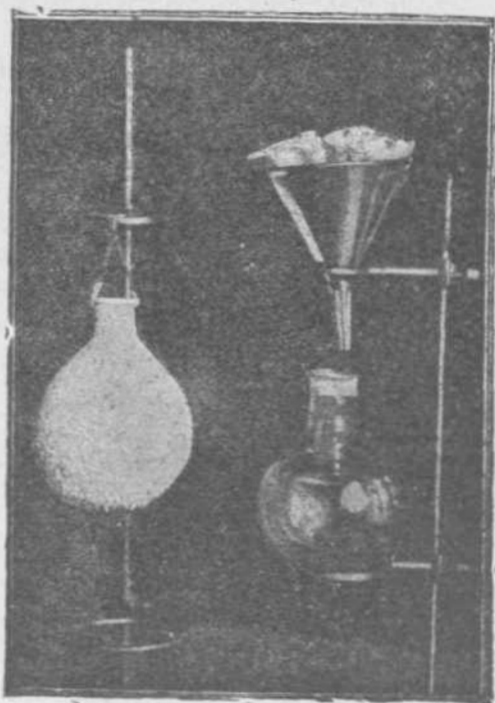
σθείς όγκος έχει άρκούσαν άντοχήν ώστε να δύναται τις να τον μεταχειρισθθ ως σφύραν. Αί χαμηλότεραι θερμοκρασίαι αί έπιτευχθείσαι μέγιστου δε ουδέμιαν ήσκουν έπίδρασιν επί του οινου πνεύματος. Ο υγρός αήρ στερεοποιεί αυτό εύκόλως. Ουδέν άνθίσταται εις την επίδρασιν του. Πηγνύει τό κρέας αυγόν τιθεμενοσσιγμάς τινάς έντός υγρού αέρος καθίσταται σκληρόν ως μούλυδος, χωρίς να χάνη τό εύθραυστόν του. Αυτή ή ατμοσφαιρα ή περιβάλλουσα τον υγρόν αέρα καθίσταται τόνσον ψυχρά, ώστε πομφολύς εκ σάπωνος μεταβάλλεται εις σφαιραν εκ λεπτού κρυστάλλου διατηρούσαν τάς ίριδοχρόους άντανακλάσεις της.

Υαλίνος δοχείου περιέχον υγρόν αέρα καλύπτεται αμέσως καθ' ὄλην τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειάν του ὑπὸ στρώματος πάχους...

ταίς ἐπὶ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μαγνήτου παράγει καὶ ἄλλα ἀκόμη ἀξιοσημείωτα ἀποτελέσματα. Ὁ δὲ τῆς ἐπίδρασεως αὐτοῦ ψυγεῖς χάλυψ ἀποκτᾷ βαρῆν πάλυ ἰσχυροτέρην. Ἐνθ' συγχρόνως καθίσταται εἰς ἄκρον ὑθραυστος. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει μὲ τὸν σίδηρον καὶ τὸν κασσίτερον. Ἀπ' ἐναντίας ὁ χρυσοῦς, ὁ ἀργύρος, ὁ χαλκός, τὸ ἀλουμίνιον ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας μένουσιν ἀνάλλοιωτα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐλαστικὰ σώματα, ὡς τὸ καουτσούκ, καθίστανται σκληρὰ καὶ εὐθραυστα ὡς ὕαλος. Μερικαὶ οὐσίαι, ὡς ὁ ἐλεφαντόδονος καὶ τὰ πτερὰ, φασφορίζουσι εἰς τὴν ἐπαφὴν τοῦ υγροῦ αέρος. Τέλος ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους ἡ ἀγωγιμότης τῶν μετάλλων αὐξάνει εἰς μέγιστον βαθμὸν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω βλέπομεν ποία εἶναι ἡ ἰσχὺς τοῦ νέου υγροῦ, ἧτις ἐκδηλοῦται διὰ τῶν καταπληκτικῶν φαινομένων. Δύναται τις λοιπὸν ἐκ τῶν προτέρων νὰ φαντασθῆ πόσας ἐφαρμογὰς δύναται νὰ ἔχη εἰς τὸ μέλλον ἡ δύναμις αὕτη θαυμαζομένη ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις θὰ δύναται νὰ διευθύνῃ κατὰ βούλησιν τὰ ἀποτελέσματά της. Ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνεται ὅτι κατ' ἀρχὰς θὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐκρηκτικὸν μέσον. Θὰ γείνουσι ἀναμφισβητῶς τροποποιήσεις εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰς τορπίλλας, ἀφοῦ ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀεραπλισμὸν, περὶ τοῦ ὁποῖου παντοῦ γίνονται λόγος, περιορίζεται εἰς τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν προσθήκην νέων μέσων καταστραφῆς εἰς τὸν ὑπάρχοντα καὶ ἦδη γνωστῶν. Ὡς πηγὴ ψύχους ὁ υγρὸς ἀήρ εἶναι

προωρισμένος νὰ παράσῃ μείγματος ὑπερρεσίας ὀλίγα σταγόνας ἀρκούν διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὰ ταχυδρόμα νὰ θερμαίνωνται. Ἡ μηχανικὴ ἰδίως ἔχει πολλὰ ν' ἀναμένῃ ἐκ τοῦ υγροῦ αέρος. Μόνον δ' ἐκ τῶν μικροβίων δὲν φαίνεται ἀτυχῆσαι ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ ἰκανὸς νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τὰ πειράματα τοῦ Ἀρσενάβλ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ καμμίαν ἐλπίδα. Καλλιέργεται βακίλλων ἀφῆθησαν ἐπὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς νύκτας ἐντὸς τοῦ υγροῦ αέρος χωρὶς νὰ πάθουν τίποτε. Ἐφαίνοντο μόνον ὀλίγον νερὸν μένει ὅταν ἐξήχθησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀνέλαβον. Ἀλλ' ὅπως ὁποῖοτε ὑπάρχει ἦδη διὰ τοὺς ἀθνεῖς καὶ τοὺς ὑγιεῖς ἀκόμη μέσον ν' ἀναπνεύουν καθαρὸν αἶρα. Διὰ τοῦ υγροῦ αέρος καθίσταται δυνατόν νὰ κατέχωμεν εἰς μικρὸν ὄγκον μεγάλην ποσότητα αέρος ὑγροῦς, εὐδαδου, ζωοπαροῦ. Εἰς αἰθυσαν νοσοκομίου μολυσμένην ὑπὸ τῶν ἀθνεῶν κομίζεται δοχείον υγροῦ αέρος ἀμέσως καθ' ὄλην τὴν αἰθυσαν διαχύνεται θα-

Πάγος ἐξ οἰοσπινέματος.

Ἡ γνωστὸν τὸ οἰοσπινέμα πηγνύται μόνον εἰς ἐξαιρετικῶς χαμηλὴν θερμοκρασίαν. Ἐν τούτοις ὁ υγρὸς ἀήρ πηγνύται ἐντὸς τὸ οἰοσπινέμα, τὸ ὅπου ὡς βλέπει τις εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα λαμβάνει μορφήν πάλυ πυκνοῦ στροπιούλας αἰρα, ἡ πνεαὶ ἐργύμεναί ἐκ τῶν κερυρῶν τῶν ὀρέων σκορπίζουσι εὐδαδὴν ὕδατος καὶ ἡδύδατος. Ἐχετε τοιοῦτοτρόπως τὸν Ὀκεανὸν κατ' εἰκὸν, τὰς Ἄλπεις εἰς τὸ δοματίον σας.

Τοῦ λοιποῦ οἱ σπογγαλιεῖς θὰ φέρουν μαζὴ τῶν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης συσκευῆς παρεχούσας εἰς αὐτοὺς τὴν ἀναγκαζομένην εἰς τὸ ἔργον τῶν αἰρα. Ὁ ἀήρ θὰ κυκλοφορῇ εὐθεῖρας εἰς τὰ ὑποδρόμια πλοία ὡς καὶ εἰς τὰς ὑπογειοῦς στοὰς τῶν ὀρυχείων.

Ἐν τῇ μεταλλουργίᾳ ἰδίως τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἶναι λίαν σπουδαία. Διὰ τοῦ υγροῦ αέρος ἐπιτυγχάνεται ὅτι δὲν ἡδύναται νὰ ἐπιτευθῆ, διὰ τῶν ἰσχυροτέρων φουσητήρων. Ἦδη τινὰ τῶν μεγάλων ἐργαστασίων ἐν Γαλλίᾳ χρησιμοποιοῦσι τὸν υγρὸν αἰρα πρὸς παρασκευὴν τοῦ χάλυθος.

Ὁ υγρὸς ἀήρ δὲν θὰ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ γε ἡμέραν τινα ὡς κινητήριος δύναμις εὐρηστικής καὶ ἰσχύος ἀνηκούστων; Δὲν θὰ παράσῃ εἰς τὰ ὑποδρόμια καὶ τὰς μηχανὰς αὐτὰς τὴν κίνησιν καὶ συγχρόνως τὸν πρὸς ἀναπνεύσιν αἶρα; Ἦδη ὁ Τριπλερ κατέδειξε διὰ περιέργου πειράματος τί δύναται τις ν' ἀναμένῃ εἰς τὸ μέλλον ἐκ τῆς νέας ταύτης κινητήριου δυνάμεως.

Χαλιθδότης κίλνδρος ρηγνόμενος ὑπὸ τοῦ υγροῦ αέρος.

ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θερμότητος ὁ υγρὸς ἀήρ ἀνέλαβε ἀποτόμως τὴν ἀερίωδὴν μορφήν του. Τοῦ γίνουσι τὸν ὅποιον καταλαμβάνει ἐν ταυτῇ καταστάσει ὄγκος 800 φορές μεγαλύτερου τοῦ ὄγκου ἐν κατεγεῖν ἰσχυρῇ καταστάσει, ἐξαιρετικῶς περικλεισμένος αὐτὸς κύλινδρος διεσπάρθη ἐντελῶς

Ὀλίγοι ὀδάρφρονες ἐμβαπτίζονται ἐντὸς ὑγροῦ αέρος καθίσταται ἀκριβῶς στερεός, ὡστε νὰ βασταθῇ τὸ βάρος ἐνὸς ἀνδρός.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πειράματος ἡμῖν στοιχεῖα, ἐν τῇ αὐτοῦ κατασκευῇ, ἡχοῖν, ἢ ἀτμοσφαιρῆ αὕτη ἧτις τραν, ἐντὸς δ' αὐτῆς ἔχουσιν ὀδάρφρον καὶ εἰς τὰ δύο ἄκρα ἐξήχθησαν μᾶς περιβάλλει, χάρις δύο κρικοῦς. Ἡ μήτρα ἐθεθίσθη εἰς εἰς τὰς ἀπῦ τοῦ ὄγκου αέρος καὶ ὁ ὀδάρφρονος στους προόδους ἐπιστή- ἐπιγῆ ζωίας.

Εἰσάγαγον ἡμῖς ἰσχυρὴν πρὶπου λίτρον υγροῦ αέρος εἰς μικρὸν ἀτμομηχανήν. Μετὰ τινὰς στιγμὰς τὸ ἔμβολον ἤρχισεν νὰ κινῆται μετὰ δυνάμεως, οἱ τροχοὶ ἐστράφησαν ἐπὶ τῶν ἄξόνων τῶν καὶ ἡ μηχανὴ ἤρχισεν νὰ λειτουργῇ. Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου αὐτοῦ εἶναι ἀπλουσιτάτη. Ὁ υγρὸς ἀήρ ἐλθὼν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἐξωτερικῆς θερμοκρασίας ἤρχισεν νὰ βράζῃ, ὁ δὲ παραχθεὶς ἀτμὸς ἐκρηκτικῶς ὡς κινητήριος δύναμις.

Τέλος ὁ υγρὸς ἀήρ εἶναι ἰσως προωρισμένος νὰ λύσῃ μίαν ἡμέραν τὸ πάντοτε ἄλυτον ἀπομείνον πρόβλημα τῆς ἀεροπορίας. Τίς ἤξευρε; Μόλις ὀλίγοι μῆνες εἶναι ἄφ' ὅτου ἤρχισαν αἱ πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστήμης κανὸν θαῦμα δὲν εἶναι ἀπίστευτον τὸ πᾶν μεταμφορῶνται. Ἀγνωστοὶ δυνάμεις ἀνακαλύπτουσι καὶ ἐνοπάρχουσι εἰς τὰ μέλλον γνωστὰ

Χαλιθδότης γάβδος ἐμβαπτίζονται ἐντὸς ὑγροῦ αέρος. πρὸ ἑκατὸν καὶ ὀλί-

ῶνας βάρη ὁ γάβδος βυθίζεται εἰς ὕδατος. Ἐπιτυγχάνεται ἐν τούτοις γωτέρων ἐπιπέδων θὰ βαρῆ πάλυ ἰσχυροτέρα, εἰν βοθηθῆ, εἰς ὑγρὸν αἶρα, τοῦ ὁποῖου ἡ θεο- ἐκρηκτικότης ὡς μακροσῆ εἶναι 191 βαθμοῦ κίτῃ μαγείας.

Εἰς τὸ θέατρον Νεοπόλεως ΕΣΩ ΦΡΕΝΩΝ

Ο ΕΠΙΔΟΣΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

(Ἡ νεωτέρα ἐξέλιξις τοῦ δημοσιογράφου ἐν ταῖς ἐπασχίαις)

[Συνεχεται ἐκ τοῦ προηγούμενου]

Ἐσκήθη διὰ τὸ ἄλλο δίστιχον, περιεφρα γύρωθεν τὸ βλέμμα, ἀλλ' ἡ κατραμμένη μεῦσα θὲν ἤθελε νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ. Ἀπελπισθεὶς τέλος, καὶ μετὰ πολὺν ἄγωνίαν τὸ εὖρε.

«Σελήνη μου λαμπρὰ, λαμπρὰ, καὶ ὡ θάλασσά μου με τῆς φωτιῆς βοηθᾶτέ με βοηθᾶτέ με νὰ κάμω δλαῖς μου τῆς δουλειᾶς».

Ἐξῆρχον! Κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὸ ποίημά του ἐπέστρεψε περὶ τὴν... πρῶταν εἰς τὴν οἰκίαν του, τὸ ἐπανέλαβε χιλιάκις τὸ ποίημά του καὶ εἶτα τὸ ἐφύλαξεν ἐπιμελῶς.

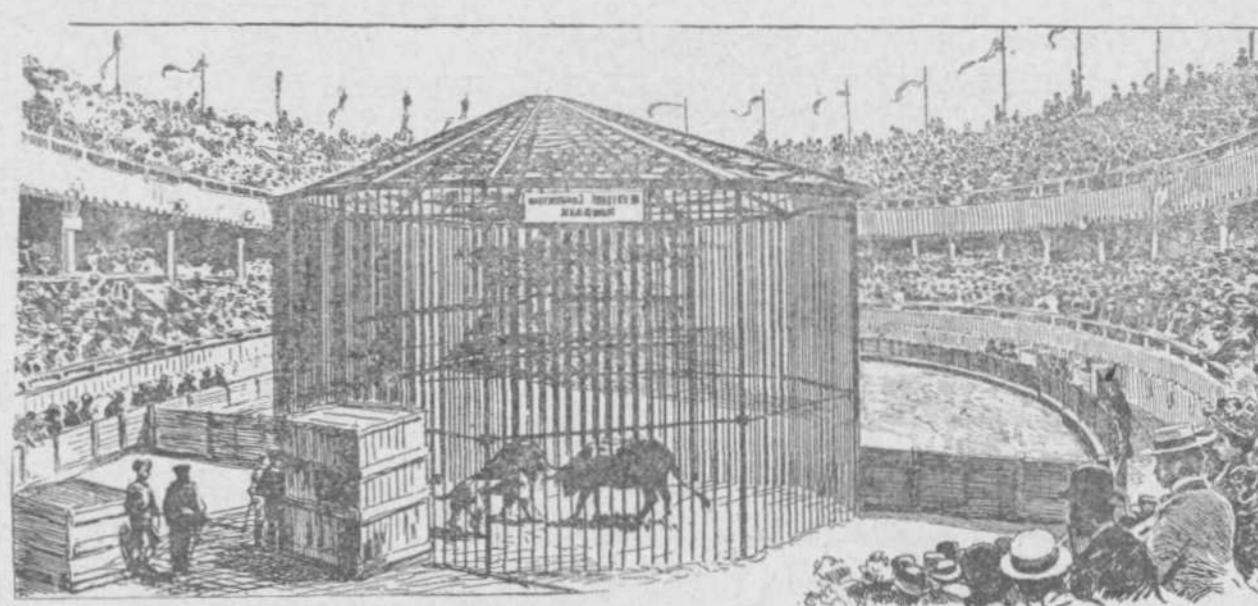
Μη νομίσητε ὅμως ὅτι αἱ φιλολογικαὶ δάφναι τοῦ λογιῦ νέου περιωρίσθησαν μόνον μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου.

Ὅχι. Ἡδούκει καὶ εἰς τὴν παζογραφίαν. Τότε μάλιστα τὰ μέγιστα συνεβάλλετο καὶ ἡ ἐκδοσις μιᾶς ἐγγυρῆς ἐφημερίδος, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ διευθυντὴς ταύτης ὁ ἐπαγγελλόμενος τὸν τε τυπογράφον καὶ δημοσιογράφον προθύμως παρέσχε τῆς στήλας του εἰς τὸν amateur τῆς δημοσιογραφίας. Τὸ πρῶτον δοκίμιόν του ἔγραψε ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀρίζει τοῦ κ. δημάρχου, τὸ ὅποιον ὡς παραοῖδον ἄδικτον καὶ ἂν θέλετε μὴ ἀποκαλύπτεισθε πρὸ τοῦ σθεναροῦ καλὰ μου του.

Καταπλεούσας εἰς Ἀθῆνας εἰς Τριπολιτσᾶν καὶ καθεστῆς ἐπὶ τῇ μοῦλᾳ τοῦ Κύρ Γιώργη, ἐθαβαν ἐνταῦθα ὁ δημαρχός μας, τὸν ὅποιον δλαῖ οἱ πατριῶται εἶδον εἰς τὴν πλατείαν ψυχρὸν καὶ ἀδιάθετον».

Καὶ διὰ νὰ μὴ λησμονηθῆ τὸ ποιητικὸν του talent ἔγραψε κάτωθι :

«Ὁ δημαρχος, ὁ δημαρχος ἤθελε ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα φέρων στὸν τόπον μας τὴν εὐτυχίαν».

Τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Ρουμπὲ κατὰ τὴν πάλιν μεταξὺ Λέοντος καὶ ταύρου. (Βλέπει σελ. 3)

Πλὴν ὅμως τούτου, τελευταίον ἡ ἐφημερίς του ἐδημοσίευσεν καὶ ἕνα ἐλεγείον του εἰς ἀποθανόντα φίλου του παλαιὸν συμμαθητὴν ἀρχόμενον οὕτω.

«Τὰ μαθήματα τάλας εἰς τούτο μόνον δὲν θέλεις εἰπεῖ τούτο μόνον δὲν θέλεις ἀκούσει ἄχ! τοῦ τάφου τὴν πλάνα κρατεῖς».

«Ὅπου νόση καὶ γαμπρὸς καὶ ὁ Τρικούπης εἶνε ἐμπρός» θέλων νὰ δικαιολογήσῃ ὅτι εἰς τὴν παραλυσίαν ἐκάστου κλάδου αἰτίος ἦτο ὁ ἀέμνηστος Τρικούπης. Ἐκ τοῦ προλόγου θὰ ἐννοηθῆ καὶ τὸ περιεχόμενον, τὸ ὅποιον εὐμενῶς μὲ ἐχρηγήθη παρὰ φίλου μου, εἰς ὃν εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὴν ἐπ' αὐτοῦ κρίσιν του.

Δὲν γωρίζω εἰν ἐξακολουθῆ νὰ δημοσιογραφῇ ὁ ἦρωας μου, γωρίζω ὅμως, ὅτι μετέρχεται τὸν δικολάβον εἰς τὸν τόπον του, καὶ ὅτι μία μῆνυσις αὐτοῦ ἐπιδοθεῖσα εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τῶν Πηλομελειοδικῶν κίμεν ὀλόκληρον τὸν κύκλον τῆς Πελοποννήσου, δημοσιευθεῖσα τελευταίον καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς πόλεως του. Ἰδοῦ αὕτη :

«Ὁ ἐναντι μνησόμενος ἐδηλητήρισε καὶ ἐφόρτισεν ἕνα μας αἶνα ἀνεκτίμητον, ἄνω τῶν 400 δραχμῶν, ὃν εἶχον καὶ ἐλατρυόμεν, ὡσπερ ἴδιον ἡμῶν τέκνον. Ὁ αὐτὸς κατηγορούμενος ἐπεχείρησεν καὶ διέπραξε πολὺν βλασφημίαν κατὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ζωῆς μας εἰς τρόπον διαταραχῆς τῶν σωματικῶν ὀργάνων μας ἐκ πρὸ οὐ τῶν φρονῶν μας. Παρακαλῶ κ. Εἰσαγγελεῦ ὅπως ἀτάξητε νεκροφάν μετ' αὐτοφίας, ὅστις ὄζει καὶ θέλω εἰδᾷ αὐτόν».

Τώρα δὲν γωρίζω ἂν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς διέταξε νὰ εἰδῶσιν... αὐτόν, ἀπὸ τοῦς λειτουργοῦς τῆς δικαιοσύνης, ἡ τὸν αὐλὸν του, ὃν εἶχεν καὶ ἐλάτρευεν ὡσπερ ἴδιον τέκνον του....

Τούφον Κ. Κανελλόπουλος

Ὁ νέος Τσαρβετις Μιχαὴλ Ἀλεξάνδρουτις.

Ἐὰν θέσῃ τις σταγόνας τινὰς υγροῦ αέρος ἐπὶ πρᾶντον καύοντος δι' αἰερίφωτος, ἡ χροῖα φαιίνεται ἀμέσως ὑπὸ πύχνης.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Αναδύσασα εκ των κυμάτων της θαλάσσης εις την φωνήν του Απολλωνος κατά την μυθολογίαν ή νήσος Ρόδος ήτο κατ' αρχάς εν άπέραντον και μολυσματώδες τέλμα. Αλλ' ο θεός του ήλιου άπερρόφησε διά των πυρωδών ακτίνων του τά λιμνάζοντα ύδατα ύφ' ών έκαλύπτετο. Πλουσία δε βλάστησις περιέβαλεν αυτήν μετ' όλιγον διά μεγαλοπρεπούς στολής. Έκ τούτου και τό όνομα τό όποιον φέρει μέχρι σήμεραν Ρόδος, συνώνυμος του ώραιότερου των άνθέων.

Χρησμός τις είχεν είπει : «Σύ Ρόδος, θύγατερ του θεου του φωτός, θά ήσαι επί μακρόν γη έλευθέρα και θά έχης άπείρους θησαυρούς». Η πρόρρησις αυτή έπηλήθευσε. Η Ρόδος άπέθη ή πρώτη έμπορικη άγορά του Αρχιπελάγους. Οί Ρόδιοι δραστήριοι και επιχειρηματίαι, άπέκτησαν άφθονα πλούτη. Ποιητής τις άρχαίος λέγει διά τον πλούτον της Ρόδου ότι ο Ζεύς έρριψε χρυσήν βροχήν επ' αυτής.

Η εύημερία αυτής εξήγειρε φυσικά την έχθραν των γειτόνων της, αλλ' ή Ρόδος έγνώριζε να φυλάξη και τά πλούτη της και την ανεξαρτησίαν της.

Είς των περιφημοτέρων στρατηλατών της αρχαιότητος, Δημήτριος ο Πελορηκτητής, έδέησε να λύση την πολιορκίαν της νήσου και ν' αναχωρήση άπρακτος

μετά πολυμήνους προσπάθειας προς άλωσί της. Συνεννόησις επήλθε και ο άρχηγός του πολιορκητικού στόλου, θέλων να παράσχη δείγμα της φιλίας του προς τους νέους συμμάχους του, έδώρησεν αυτοίς όλα τά πολιορκητικά όργανα των όποιων έκαμε χρῆσιν εναντίον των. Οί Ρόδιοι επώλησαν τάς μηχανάς αυτές εις πλειστηριασμόν. Τά έντεθεν προκύψαντα 300 τάλαντα (1.500.000 φράγκα) έχρησιμοποιήθησαν εις την άνέγερσιν του περιφήμου Κολοσσου.

Πάντες οι πολίται εύρέθησαν ταχέως σύμφωνοι εις την τοιαύτην χρησιμοποίησιν του ποσου αυτού. Ητο συνήθεια τότε εις τάς πόλεις του Αρχιπελάγους ν' άνεγείρωσιν επί της κυριώτερας πλατείας αγάλματα τεραστίων διαστάσεων. Η Ρόδος άπεφάσισε ν' άνεγείρη εν τοιούτον του όποιου αι διαστάσεις θά ήσαν ανώτεραι όλων των εις τάς αντίζήλους πόλεις τοιούτων και ένεπιστεύθη την κατασκευήν αυτού εις τον διάσημον αγάλματοποιόν Χάρητα τον Λίνδιον. Ουτος έδωκεν εις τό άγαμά του τά χαρακτηριστικά του Απολλωνος, του όποιου ή επείμβασις, ως έπίστευον οι Ρόδιοι, επροκάλεσε την άποτυχίαν Δημητρίου του Πολιορκητου.

Ο Κολοσσός έτοποθετήθη εις την είσοδον του λιμένος της Ρόδου, των δύο του ποδών στηριζομένων επί δύο πυργών άπεχόντων 12 μέτρα ο εις του άλλου. Τοιουτοτρόπως τά μεγαλειότερα πλοία διέβαινον εύκόλως μεταξύ των σκελών του. Ο ναύτης ο πλησιάζων προς την Ρόδον έβλεπεν από μακράν τον μέ-

γαν αυτόν όγκον του μετάλλου, άντανακλώντος επί της λείας αυτού επιφανείας τον φωτοβόλον ουρανόν και τον άπέραντονπόντον. Έχρησίμευεν ούτω εις τον ποντοπορεύοντα ξένον ως σημείον καταυθύνσεως, ενώ συγχρόνως παρείχεν αυτό εκ των προτέρων ιδεάν του πλούτου και της ισχύος της πόλεως την όποιαν έβλεπεν από μακράν. Του Κολοσσου αι αναλογίαι έφαινοντο μεγαλοπρεπέστεραι έφ' όσον επλησίαζε τις και ή θεά αυτού επροκάλει τον θαυμασμόν. Αληθώς δε εάν ή συνήθεια του άνεγείρειν κολοσσαία αγάλματα μετεδόθη εξ Αιγύπτου, αλλ' ο Κολοσσός των Ροδίων ήτο έργασία ελληνική, δηλαδή θαύμα τέχνης, έργον εξόχως ώραιον. Χάρης ο Λίνδιος ειργάσθη δι' αυτό, επί δώδεκα όλα έτη, ήτοι από του έτους 300 μέχρι του 288 π. Χ.

Σεισμός επενεγίων μεγάλας καταστροφάς εις την νήσον κατέρριψε τον Κολοσσόν εν έτει 222.

Επί της παραλίας, όπου εκειτο τό όρειχάλκινον τέρας, εκίνει τον θαυμασμόν των ταξειδιωτών. Της Ρόδου πεσούσης υπό την κυριαρχίαν των Τούρκων, ο καλίστης Όσμάν επώλησεν εν έτει 672 μ. Χ. τό περίφημον άγαλμα. Κατεθρυμματίσθη τότε εις τεμάχια έχρησιάσθησαν δε 980 κάμηλοι προς μεταφοράν των λειψάνων του.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

Τό εν τω προηγουμένω φύλλω σχεδιαγράφημα άποτελείται εκ των γραμμάτων των λίξεων : δ ε ρ ω τ ε υ μ ε ν ο ς γ ά τ ο ς, αναγινώσκεται δε τηρουμένης της σελδος οριζοντίως κατá πλάτος πρό των όφθαλμών, ούτως ώτε διά μέν της άριστερας χειρός να κρατήται ή επ' κεφαλής, διά δε της δεξιης τό κάτω μέρος.

Την λύσιν ταύτην έστειλαν αρκετοί, των όποιων ένεκχ έλλείψεως χώρου δεν δημοσιεύονται τά όνόματα.

Τά βραβεία λαμβάνουσι διά κλήρου εκ μέν των Αθηνών, τό Α ν θ ο ς τ ω ν Α λ π ε ω ν (ο κ Προέδροι), εκ δε των έπαρχιών ο εκ Χράνων faites passer (Γιά την Πατρίδα.)

Σήμεραν τό Τ έ ρ α ς τ η ς ώ ρ α ι ό τ η τ ο ς προτείνε τον εξής γρίφον :

Φύλλον 20 6.

Η δε Δεσποινίς εξ Αίγιου τό εξής αίνιγμα :

- Οί Έλληνες με έχουσιν
- Ο Έλλην δεν με έχει
- Οί Γούρκοι δεν με έχουσι
- Και αν τουοκέψης μ' έχεις

Δώρα θά δοθούν βιβλία, εν διά τους λύτας των έπαρχιών και εν διά τους λύτας των Αθηνών.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ»

Δ. Παναγιωτόπουλον και Π Πολιτικά η ν — Θα χρησιμοποιοηθούν όταν δοθή εύκαιρία. Ζ ά κ Σ ε π ά ρ — Πολυ εύχαρίστως. Εύχαριστούμεν δι' όσα καλά μάς γράφετε. Α ν α γ ν ω σ τ ρ ί α — Η έπιστολή σας μου ένθυμίζει ένα μύθον, ο όποιος δεν είμαι βέβαιος αν ήναι του Αισώπου. Κάποτε οι πογκτικοι συνήλθον να διασκεφθούν πώς να εξολοθρευθούν τους γάτους, θαυμάσιον δε εκρίθη τό προταθέν υπό ενός εξ αυτών μέτρον, να κρεμάσσον εις την ουράν εκάστου γάτου ένα κουδούνι. Διά του τροπου αυτού οι αϊμοχαρείς διώκται των δεν εξωλοθρευόντο μέν, αλλά καθίσταντο ακίνδυνοι. Οπωσδήποτε σκευδόμεν να ίκανοποιήσωμεν την περιεργειάν σας και σās πληροφορούμεν ότι εις τινα μέση επιτρέπεται ή εξάσκησις του δικηγορικού επαγγέλματος εις τάς γυναίκας, έφέτος δ' ακριβώς εψηφίσθη και εν Ι' αλλία νόμος επιτρέπων εις αυτές να μετέρχωνται τό επαγγέμα του δικηγορου. Περ' ήμίν δεν ύπoχει τοιούτος νόμος, μη άμφιβάλλετε όμως ότι θά ψηφισθῆ άμα φανή ή πρώτη δοχτόσις της Νομικής. Ως βλέπετε, ο μύθος μου δεν ε, ει πολλήν σχέσιν με την έπιστολήν σας, άφου σεις με την φίλην σας, παρατώσασι τάς γυμνασιακάς σπουδάς, έσκεφθητε άπλως να εγγραφῆτε εις την νομικήν σχολήν. Ίσως τον μύθο, μου έφεραν εις την μνήμην ή ύπάρχουσα αναλογία των κουδουνιών, διότι μη άμφιβάλλετε ότι, όταν συν κεώ γίνετε δικηγορίσαι, πολλά θά σας κρεμάσσον κουδούνια.